

Saec. XIV. ineunte. — Vergilhandschrift Petrarca's.

Mailand, Biblioteca Ambrosiana, im Ausstellungssaal, fol. 35 (früher A. 49 inferiore).

Pergamenthandschrift Vergils (mit den Scholien des Servius), die einst Petrarca (1304—1374) gehörte. Grösse: 41,5 × 26,5 cm. Auf dem 1. Blatt stehen mehrere Einträge von der Hand Petrarca's, darunter auch der folgende: *Liber hic furto mihi subreptus fuerat anno Domini M^o III° XXXVI° in kalendis Novembris ac deinde restitutus anno M^o III° XXXVIII° die XVII° Aprilis apud Auenionem.* Die Handschrift war also schon im Jahre 1326 im Besitze Petrarca's; sie stammt daher aus dem Anfang des XIV., wenn nicht gar aus dem Ende des XIII. Jahrhunderts. Auf dem 2. Blatt ist ein Bild von Simone da Siena (1285?—1344?). — Die spätere Geschichte des berühmten Kodex ist noch nicht ganz aufgeklärt; in der 2. Hälfte des XV. Jahrhunderts war er in der Schlossbibliothek der Visconti-Sforza in Pavia; aus dieser Zeit stammt der Eintrag auf dem 1. Blatt: *Galeaz Maria Dux Mediolani Quintus*; am Ende des XVI. Jahrhunderts war er im Besitz eines abbate Marc' Antonio Mafia, der im Dienste des Kardinals Agostino Cusani gestanden hatte; von diesem erwarb ihn Kardinal Federigo Borromeo für die Ambrosiana. Zur Zeit der französischen Invasion im Jahre 1796 wurde der Kodex nach Paris gebracht; 1815 kehrte er wieder in die Ambrosiana zurück. Siehe Achille Ratti, *Ancora del celebre codice manoscritto delle opere di Virgilio già di F. Petrarca ed ora della biblioteca Ambrosiana* (in der Festschrift *F. Petrarca e la Lombardia. Miscellanea di studi storici e ricerche critico-bibliografiche raccolta per cura della Società Storica Lombarda, ricorrendo il sesto centenario della nascita del poeta*, Mailand 1904, p. 217).

Unten am Rande auf unserer Seite (Zeile 49) ist eine der vielen Glossen, die Petrarca selbst geschrieben hat. Siehe über diese Glossen P. de Nolhac, *Pétrarque et l'Humanisme*, Paris 1902, p. 121 (in der Zeitschrift *Bibliothèque de l'École des hautes études. Sciences philologiques et historiques*, fasc. 91, p. 121).

Schöne italienische gotische Minuskel. Die Buchstaben des Vergiltextes sind gross und breit; sie sind sorgfältig und kunstvoll geformt. Die Ober- und Unterlängen sind klein. Häufig sind die früher runden Bogen der Buchstaben doppelt gebrochen, siehe z. B. a, d, g, o (12, 16, 25). Die Überschriften in Z. 1, 2 und 7 sind rot. Die Initiale T in Z. 1 ist blau, die in Z. 8 rot. Über den Wörtern, die in den Scholien erklärt werden, steht ein kleiner, von Punkten eingeschlossener Buchstabe, dem derselbe Buchstabe am Rande der Scholien entspricht. In Bezug auf die Scholien unserer Seite ist zu beachten, dass die Scholien zu t, v, x, y, z und der Anfang der Scholie zu a auf der vorhergehenden Seite stehen. Die zu erklärenden Wörter stehen in den Scholien stets am Anfang der Zeilen; sie sind unterstrichen; wenn aber in der vorausgehenden Zeile noch Platz ist, wird der Text dort fortgesetzt; ein senkrechter, verzierter Strich deutet dies an. In Z. 12 steht über *inlaudati* ein Verweisungszeichen anderer Art; dem entspricht ein ähnliches Zeichen unten am Rande. Z. 49, wo Petrarca selbst jenes Wort zu erklären sucht. — Die Scholien des Servius rühren

von derselben Hand her, die den Vergiltext geschrieben hat. Die Schrift ist jedoch kleiner, flüchtiger und runder. — Die Schrift Petrarca's ist klein und zierlich.

Einzelne Buchstaben. Siehe die Form des a im Vergiltext und in den Glossen (I, S. 26). d hat neben der runden Form öfters die gerade (19, 21, 23). Rundes r steht nicht nur nach o, sondern auch nach anderen Buchstaben, die mit einer Rundung enden, z. B. nach d, g, h, p (9, 25, 36, 43). Rundes s ist meistens klein und breit (3, 4), doch oft ist es lang und gestreckt (10, 13). Siehe y (9, 11). Abkürzungen. Das allgemeine Kürzungszeichen besteht aus einem kleinen geschlängelten Strich (8, 11). Ein doppelt geschlängelter horizontaler Strich steht sowohl für ra, no, er als auch für r allein (*gramina*, 4; *aquam*, 21; *castra*, 10; *laudati*, 27; vgl. Taf. 90). m ist am Wortende öfters durch einen geschlängelten senkrechten Strich ersetzt (II, 71, 72). Die Endung *ione* ist entweder ausgeschrieben oder gekürzt: iōe (II, 41, 47; Petrarca hingegen kürzt e, l, so). Man beachte die Form der Kürzung iōt modo (17). Viele Bogenverbindungen; siehe z. B. de, de (3), re (4), or (5).

Incipit Virgilii liber secundus explicit.

Incipit carmen thestasticon Ouidii Nasonis.

Teque, Pales, et pastorum memorare pro orbem,
Et pecorum cultus, et graminis pasua lecta.

5 Quis habitant armenta locis, stabulantur et agni,
Omnia divino monstravit carmine vates.

Explicit [secundus] Georgiorum. Incipit [tertius].

Te quoque, magna Pales, et te memorande canemus
Pastor ab Amphryso, vos, silve, annesque Licey.

10 Cetera quae vacuas tenuissent carmina mentes,
Omnia iam vulgata: quis aut Eurystea durum,
Aut inlaudati nescit Busyridis aras?

Cui non dictus Hylas puer, et Latoniae Delos,
Hippodameque humeroque Pelops insignis eburno,

15 Acer equis temptanda via est, qua me quoque possim
Tollere humo victorque virum volitare pro ora.

Primus ego in patriam mecum, modo vita supersit,
Aonyo rediens deducam vertice Musas;

Primus Idimeas referam tibi, Mantua, palmas,
Et viridi in campo templum de marmore ponam

20 Preter aquam, tardis ingens ubi flexibus errat
Mintius et tenera pretegit arundine ripas.

In medio michi Cesar erit templumque tenelit:
Illi victor ego et Tyrio conspectus in ostro

25 Centum quadrirugos agitabo ad flumina currus.

huius laudem scripsit Isocrates, unde inlaudati participium est pro nomine, ut sit inlaudabilis non qui laudatus non sit, sed qui laudari non meruit, ut est illud in VII. Enecide: „Dives inaccessos ubi solis filia lucos.“

pro inaccessibleibus, non ad quos nullus accessit sed ad quos nullus accedere debebat. In puer? Id est: a quo? Horatius: „Scriberis

30 Cui non dictus Hylas puer, et Latoniae Delos.“ Hylas autem socius Hercules fuit, qui aequatum profectus raptus est a Nymphis in Mista Delos: In qua Latonia enixa est Apollinem et Dianam;

Latonia, quum insulam ante vagam Apollo, ut in tercio legimus, a Miconee celsa Gyraoque revinxit, ubi fabulam plemus diximus;

35 Hippodameque: Graeca que in e exeunt, plerumque ipsam c in ia solvunt, ut Yppodame Yppodamia, Penelope Penelopia. Fabula talis est: Yppodame filia fuit Oenomei regis Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

40 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

45 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

50 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

55 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

60 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

65 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

70 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

75 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

80 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

85 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

90 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

95 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

100 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

105 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

110 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

115 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

120 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

125 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

130 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

135 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

140 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

145 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

150 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

155 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

160 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

165 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

170 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

175 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

180 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

185 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

190 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

195 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

200 Hameroque Pelops insignis eburno? Tantalus pater Pelopis volens deorum temptare

205 Elidis et Pisarum. Hic equos habuit velocissimos utipote ventorum flatu creatos. Qui procos filios multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victus necaret. Postea cum Pelopem amasset Hippodamia, corrupti Myrtilum, aurigam patris sui, primi coitus partione. Qui factis cereris axibus cum victore Pelope, a paela promissum posceret premium, ab eius marito precipitatus in mare est, cui nomen imposuit; nam ab eo Myrteum dicitur pelagus.

* Hoc verbum „inlaudati“ non videtur ydoneum ad exprimentam desideratissimi hominis detestationem, qui, quod homines gentium omnium immolare solitus fuit, non laude indignus sed detestatione execrationeque totius humani generis dignus est. Et Servius. De „inlaudato“ duo videntur responderi posse; unum est eiusmodi: Nemo tam effluetius est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui facit aut dicit nonnullam aliquid quod laudari queat. Unde hic antipassivus versus vice proverbii celebratus est: grecum³. Sedenim qui omni in re atque omni tempore laude omni vacat, is illaudatus est, isque omnium pessimus deterrimusque est. Ac sicuti omnis culpe privato inculpatus facit, inculpatus autem instar est absolute virtutis, sic omnis laudis privato illaudatus facit. Illaudatus quoque igitur finis est extrema malitie. Itaque Homerus non virtutibus appellandis sed vitis detrahendis laudare solent. Hoc enim est: grecum. Epycurus quoque simili modo maxime voluptatem privationem detractionemque omnis doloris finit his verbis; grecum. Eadem ratione idem Virgilius inamabilem dixit Stigiam paludem, nam sicut illaudatum, grecum, laudis, ita inamabilem pro amoris, grecum, detestationis est. Altero modo „inlaudatus“ ita defendatur: Laudare si est mortuus, qui fac